

РЕШЕНИЕ

№ 7651

гр. София, 06.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 19.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **4521** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и следващите от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба от Н. В. В., против Решение № РКС24-РИ09038/16.04.2024г., издадено от кмета на район „К. село“-Столична община.

В жалбата се твърди, че оспореното решение е незаконосъобразно издадено, в нарушение на материалноправните разпоредби, без да се излагат конкретни съображения като единствено са изброени основанията за оспорване на административните актове, визирани с нормата на чл.146 от АПК. Претендират се разноски.

Ответникът – кмет на район „К. село“-Столична община, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли съда да се произнесе с решение, с което да я отхвърли. Претендира разноски, за което представя списък.

Софийска градска прокуратура, редовно призована не изпраща представител и не изразява становище.

Съдът, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл.168 АПК, прие за установено следното:

Със заявление рег.№ РКС24-ОИ94-18/03.04.2024г., оспорващата страна е поискала достъп до обществена информация, свързана с провеждането на конкурс за държавен служител на длъжност „главен счетоводител“ в отдел ФСРКТД в район „К.

село“-Столична община, ведно с незаверен препис от всички налични по конкурса документи и видеозаписи.

С оспореното решение, ответникът е предоставил наличната информация като е посочил интернет връзката и файла, където тя се намира..

В хода на съдебното производство, с молба от 30.10.2024г. са представени допълнителни доказателства, свързани с обявения конкурс с които вероятно се иска да се докаже наличие на непълнота в представената информация с оспореното решение.

Предвид така приетата фактическа обстановка, съдът прави своите прави изводи :

Жалбата е депозирана е подадена в срок, от лице имащо правен интерес да оспорва, насочена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, поради което съдът я приема за процесуално ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА при следните съображения:

Решението е издадено от компетентен орган и в предвидената в закона форма. Обществения отношения свързани с достъпа до обществена информация са уредени от ЗДОИ. Законът не посочва конкретен държавен орган натоварен с функции по предоставяне на достъп до обществена информация. В чл. 28, ал. 2 ЗДОИ е предвидено, че органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и уведомяват писмено заявителя за своето решение. В процесния случай оспореното решение е издадено от компетентен орган, което съдът приема за безспорно.

При издаването му са спазени изискванията за форма по смисъла на чл.59, ал.2 във вр. ал.3 АПК и специалната разпоредба на чл.28, ал.2 ЗДОИ, съответно са спазени изискванията за форма, включваща мотиви и следващ се от тях диспозитив.

В хода на административното производство не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да са ограничили правото на защита на оспорващия и да са препятствали възможността му адекватно да я организира и които да са основания за отмяната на акта по смисъла на чл.146, т.3 от АПК. Съгласно трайно установената практика на Върховен административен съд, съществено е това нарушение, наличието на което да повлияе върху съдържанието на акта, т.е. ако това нарушение не е допуснато, би се стигнало до постановяване на акт с различно съдържание

Оспорваната заповед е издадена в съответствие с материалноправните разпоредби.

Между страните не се спори, че ответникът е задължен субект по смисъла на чл.3 от същия закон. Заявлението е направено от лице по чл.4, ал.1 ЗДОИ.

Предмет на заявлението може да бъде обществена информация, която по определението на чл.9 от ЗДОИ е информацията, създавана и съхранявана от органите и техните администрации - официална или служебна по своя характер. Следователно, за да се проведе успешно процедурата по предоставяне на търсената информация от заявителя, заявлението трябва да е адресирано или препратено до задължен субект по смисъла на чл.3 от ЗДОИ, информацията да отговаря на понятието, регламентирано с разпоредбата на чл. 9, ал.1 от закона и фактически да се намира при административния орган. В срока по чл.28 ЗДОИ органът е длъжен да се запознае с искането и прецени дали са визираните в закона условия за предоставяне на търсената информация от заявителя.

Правото да се търси и получава информация по чл.41, ал.1 от Конституцията обхваща задължението на държавните органи да осигуряват достъп до обществено

значима информация. Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация, както и с повторното използване на информацията от обществения сектор са уредени в ЗДОИ. Съгласно чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ, същият закон се прилага за достъп до обществена информация, която се създава или съхранява от държавните органи или органите на местно самоуправление в Република България. В настоящия случай зам.- кметът има качеството на задължен субект по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ, тъй като е оторизиран да разглежда заявления за достъп до обществена информация, касаеща данни относими към поверените му структури в СО и съответно да постановява решения за предоставяне или отказ за предоставяне на търсената информация. С оглед изложеното, оспореното решение е издадено в съответствие с административно – производствените правила и не са налице основания за отмяната му съобразно чл. 146, т. 1- 3 от АПК. При извършена проверка за спазване на материалния закон при издаване на процесното решение, настоящият състав взе предвид следното:

Съгласно легалното определение в чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, „обществена информация” по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти, като според цитираното определение, в обхвата на "обществена информация" по смисъла на ЗДОИ попадат всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Понятието „обществена информация“ следва да бъде възприемано като сведение, знание за някого или нещо, свързано с обществения живот в страната. Следователно, обществена информация съставляват всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект. Обществената информация е два вида: официална - която се съдържа в актовете, издавани от държавните органи при осъществяване на техните правомощия (чл. 10 от ЗДОИ) и служебна - информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации (чл. 11 от ЗДОИ).

С оглед гореизложеното, съдът намира, че исканите от жалбоподателя данни имат характера на служебна информация по смис. на чл. 11 от ЗДОИ, тъй като същите са свързани с осъществяваната от страна на органа дейност по организация на движението по пътищата на територията на общината.

Видно от диспозитива на оспореното решение административният орган, чрез посочване на местонахождението и файла, където се съхранява информацията е изпълнил вмененото му законово задължение да предостави достъп, с което не е допуснал нарушение на материалния закон. Представените с молбата от 30.10.2024г. доказателства не могат да се тълкуват в обратният смисъл. Това е така, тъй като останалата информация касае документи, подадени от участниците в него, съответно нямат характер на обществена информация по смисъла на чл. 2, ал. 1 ЗДОИ. Касае се за документи от частен характер и не са свързани с правомощията на районния кмет или дейността на районната общинска администрация. Такива документи няма как да съдържат сведения относно обществения живот и е ирелевантна за преценката за дейността на задължения субект (районната общинска администрация), доколкото се отнасят за участие в проведен подбор на длъжност в администрацията. Подобно е

положението и за исканите видео записи от провеждането на подбора, а и допълнително по делото не се ангажираха доказателства, че такива са изготвени и съхранявани. По отношение на последното, съдът ще отбележи, че за да се предостави достъп до посочената информация същата следва да е налична, т.е. вече създадена, респективно съхранявана на хартиен, електронен или друг носител, а не да се създава по повод направено искане. Гарантираното право на достъп до обществена информация се ограничава до съществуващите документи. Задължените субекти нямат задължение да създават такива, за да удовлетворят заявления за достъп до информация, респ. не следва да бъде изготвяна за нуждите на административното производство. Достъп до искана обществена информация е допустим и основателен само в случаите, когато тази информация е налична, каквато е константната съдебна практика. Това е напълно оправдано и в съответствие с буквата и духа на закона, понеже в противен случай задължените по закон субекти биха се оказали в положение да обслужват частни интереси като създават информация по всяко заявление, подавано от физически и юридически лица.

Въз основа на горното, съдът приема, че жалбата е неоснователна и като такава следва да се отхвърли.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 от АПК, оспорваният следва да бъде осъден да заплати на ответника сторените по делото разноски в размер на 660лв., представляващи заплатено адвокатско възнаграждение, своевременно поискана до приключване на устните състезания и доказани със списък по чл.80 от ГПК.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение, 28 състав

Р Е Ш И

ОТХВЪРЛЯ жалбата от Н. В. В., против Решение № РКС24-РИ09038/16.04.2024г., издадено от кмета на район „К. село“-Столична община.

ОСЪЖДА Н. В. В. да заплати на Столична община сумата от 660лв. разноски за адвокатско възнаграждение.

Решението е окончателно.

Препис от решението да се връчи на страните по реда на чл.138 от АПК.

СЪДИЯ: